

Seuramme karjalaisjuhla Kajaanissa v. 1907: Vasemmalla kaksi vienalaista naista esittämässä heimonsa itkuvirttä. Oikealla Vienasta saapunut juhlaväki esittämässä kohtausta karjalaisista häistä.

Karjalaisjuhla Kajaanissa v. 1907 ja 1963

Karjalan Sivistysseuran vuosikokous pidetään Kajaanissa Palmusunnuntaina 7. 4. 63. Kokouspäivän yhteyteen järjestetään sarja tilaisuuksia, jotka kiinnostanevat ensimmäisen ja toisen maailmansodan karjalaisia siirtolaisia ja karjalaisen kulttuurin ystäviä.

Klo 9.45 lasketaan seppele Elias Lönnrotin patsalle. Klo 10 alkaa juhlahumalanpalvelus Kajaanin ortodoksisessa kirkossa. Välittömästi jumalanpalveluksen jälkeen pidetään seuran vuosikokous. Klo 16 on kyykkäottelu, joka käydään KSS:n kyykkäkerhon ja Sotkamon karjalaisten kesken. Klo 18.30 alkaa Kajaanin Seminaarin harjoituskoulun juhlasalissa karjalaisjuhla. Tohtori Erkki Ala-Könni pitää juhlaesitelmän karjalaisesta kansanmusiikista ja esittää näytteitä. Olavi Pälli soittaa viulua. Runonlaulaja Mari Remsu esittää aidon vienalaisen itkuvirren sekä karjalaisjuhlassa että Lönnrotin patsaalla. Juhlissa avustavat myös paikalliset kajaanilaiset voimat arvokkain esityksin.

Nyt voitaneen kysyä: onko Kajaanilla entisiä karjalais-kalevalaisia perinteitä. On. Jo yksistään se, että Elias Lönnrot allekirjoitti Kajaanissa v. 1835 kansalliseepoksemme »Kalevalan taikka Wanhoja Karjalan runoja Suomen kansan muinoisista ajoista», riittäisi arvokkaan kulttuuriperinteen vaalimiseksi. Kajaanista käsin pääsi Vienan runoarteisiin. Vuosina 1832—1841 hän kävi Itä-Karjalassa 6 eri kertaa.

Ei ole siis sattuma, että Karjalan Sivistysseuran edeltäjä Vienan Karjalaisten Liitto piti ensimmäisen suuren karjalaisjuhlaansa Kajaanissa kesäkuun 29. ja 30. päivinä 1907. Kiitos vuoden 1905 vallankumousyritysten ja tappioon päättyneen Japanin sodan koko Venäjän laa-

jassa valtakunnassa vallitsi vapaampi aikakausi.

Pitkin viikkoa senaikaisia huonoja teitä pitkin Kajaaniin saapui juhluvieraita, karjalaisia kautta koko Suomen niemen ja myös Vienasta. Koko Kajaani oli mukana juhlissa. Kanttori K. Kokkonen oli muodostanut tilapäisen sekakuoron, joka esiintyi useissa tilaisuuksissa. Suistamolainen runonlaulaja ja kanteleensoittaja Iivana Shemeikka loi tilaisuuksiin aidon kalevalaisen tunnelman. Vienankarjalaiset vieraat esittivät karjalaisen hääkuvaelman. Simanan Anni ja Miihkalin Outi itkivät karjalaisen itkuvirren. Ilmari Kianto lähetti rohkaisevan Tervehdysrunon. Puheita pitivät Karjalan Sivistysseuran ensimmäinen puheenjohtaja Alekski Mitro, kanttori K. Kokkonen, kirjailija Teuvo Pakkala, Karjalan Paavo alias kauppias Paavo Ahava, Robert Rannikko. Runoja lausuiivat Timo Manner, kirjailija Iivo Härkönen. Kajaanin VPK:n torvisoittokunta ilahdutti esityksillään juhlaväkeä. Karjalan Sivistysseuran senaikainen aikakauslehti Elonaika 8—9/1907 on omistettu Kajaanin karjalaisjuhlille. Samoin on nyt: seuran Karjalan Heimo 3—4/1963 on omistettu Kainuulle ja Domnan Pirtti-suunnitelmalle.

Karjalaiset, saapukaa nytkin joukolla Kajaanin karjalaisjuhlaamme. Hyvät kajaanilaiset ja kainuulaiset, olette tervetulleita kaikkiin tilaisuuksiimme. Muodostakaamme tulevasta Virpoipyhästä todellinen heimopäivä. Ottakaamme virpoivitsat mukaamme ja virvottakaamme toisemme veljellisesti. Niin teemme...

»Virvon, varvon
nuoreheksi, terveheksi...»